

రోజు రోజు రోజు మరణం

చర్చి గేటు చప్పుడైంది. ఆ చప్పుడు ఎంతటి నిద్రలో నైనా తెలివి తెప్పించగలదు రోజికి. "ఎటికే-ట్" మేనర్స్ అని ఆధునిక సమాజంలో చాలా అవసరం. నిలబడడం - కూర్చోవడం - తలుపు తట్టడం - నవ్వుడం - లోంచేయడం ఇలా అన్నిటిని ఒక సెస్ట్ మేటిక్ గా ఒక అయకు స్పందిస్తున్న వారిలా చేయగలగడమే "ఎటికేట్" మేనర్స్.

సుబ్బు అదే సుబ్రహ్మణ్యంలో అవేం కనిపించవు మనిషితో ఆకర్షణీయంగా ఉంటాడు గాని మిగతా బిహేవిర్స్ అంతా అయోమయంగా - తొందరపాటుతో - తొలుపాటుతో - ఇంకా నవాలక్ష్ అవధక్ష్ణాలతో కూడుకొని వుంటాయి. ఇంకా నయమే రోజి సాహచర్యంలో కొంత కొంత నేర్చుకుంటున్నాడు ఈ "సుబ్బు"ని నేనెలా ప్రేమించానో నాకే ఆశ్చర్యంగా ఉంది అనుకుంటుంది రోజి ఒక్కసారి

లేచి టేబిల్ లాంప్ వెలుగులో వాచ్ చూసింది ఒంటిగంట కావస్తుంది

ఓహో తను చెప్పిందికదూ అక్కా- బావ ఊరెళ్ళుతున్నారని పిల్లలతో తనొక్కరై ఉంటుంది. అందుకని మాట వచ్చింది. ముందు తినడానికి ఏమన్నా ఉందో లేదో. మహా-సుభాషుడు అర్థ రాత్రి లేడు అవరాత్రి లేడు రాత్రి ఒంటిగంట అయినా రెండయినా తింటాడు అడిగిమరీ. ఈ అలవాటు ఒకటి మాన్పించాలి. లేకుంటే రేపు కలసి బ్రతకడం ప్రారంభించాక తన చేతకాని వ్యవహారం అది ఏమిటో ప్రపంచంలో ఎవరూ దొరకలేదా తన ప్రేమించడానికి సుబ్బు తలపులు వచ్చినప్పుడల్లా ఈ మాట అనుకోకుండా ఉండదు రోజి.

అదో చర్చి- వెనుక విశాలమైన మైదానం చెట్లతో

చర్చి ముందుగా చిన్న క్వాటర్స్ చర్చి మంచి చెడ్డలు చూడటానికి రోజి బావ

ఉంటాడు రోజి హాస్టల్ లో ఉండి చదువుకుంటుంది. అక్కా బావ తెలిసిన వాళ్ల మేరేజీకు వెళ్లారు

రాత్రి చేసిన కేక్ చిన్న ముక్క మిగిలింది అది కూడా "ఫిస్ట్" రోజి వాళ్ళక్క చిన్న కొడుకు దాచుకున్నాడు.

బిరువాలో క్రేమ్ బిస్కెట్స్ ప్యాకెట్ ఉంది. ఓకే అనుకుని గేట్ వైపుకు వడిచింది.

నైటిలో ఉన్న రోజి ఏరబోసిఉన్న జాట్టును సవరించి పూర్తిగా చుట్టి ముడిలా బిగుస్తూ

ఒక ఆవలింతతో పాటు వచ్చి గేట్ తీసింది.

"సారీ.. రోజీ... అమ్మా... నాన్న వాళ్ళతో వెళ్ళికి వచ్చాను. రేపు ఉదయాన్నే సత్యనారాయణ ప్రతం. వాళ్ళుండిపోయారు. నేనెంటికి వెళ్లావని ఇలా వచ్చాను. అర్థ రాత్రి డిస్టంట్ చేసివండుకు సారీ."

"సర్లే.. సర్లే.. చర్చి వనక్కి వెళ్ళి కూర్చో.. టీ, బిస్కెట్స్ తెస్తాను."

"అమ్మో.. నాకు భయం..."

"ఈ వండు వెన్నెల్లో భయమా?... నాకు వచ్చదు సుబ్బు...పిరికి వాళ్ళుంటే నా కనెష్యం. తిన్నగా వెళ్ళి కూర్చో."

శాసిధిచినట్లే అన్నది రోజి.

ఇతని బలమైన బాహువుల్ని అందిచ్చుకుని చర్చి దగ్గర వరకు తీసుకు వెళ్ళింది

"చాంద్ మరాకే లాయా హా చల్ బైరో చర్చికే సీచే

నాకోఈ దేఖే నా పహాచానే కరలే మీరీ బాలేం..."

మధురభావన ముప్పిరికొన్నది రోజిలో... అంతలోనే వేడి నిట్టూర్పు వదిలింది.

విన్ని చాళ్ళస్తాలు వదిలించాలో ఈ మహాసుభాషిణికి. అయినా ఏమిటో అమాయకమైన సుబ్బు చూపులు- అతని స్వర్ణ-ఎంత బాగుంటాయో ... సుబ్బు తెగించి

ఎల్ లెటర్ రాసినప్పుడే లాగి లెంపకాయ ఇద్దామనుకుంది కాని సాధ్యం కాలేదు.

"బయామ్ సారీ రోజీ... ఏదో రాసే సాను" అన్నాడు సుబ్బు.

"అంటే నిజం కాదా..?" సూటిగా చూస్తూ అడిగింది.

"నిజమే అనుకో.." నసుగుడు

"నసుగుడొద్దు నాకు. ఓపెన్ గా మాట్లాడే వాళ్ళుంటేనే ఇష్టం. నువ్వు కాలేజీకి చాలా చాదస్తంగా వస్తావు. ఏదో ఒక బొట్టు నీ సుదుటను ఉండాలిందేకదా. శకునాలు చూసుకుంటూనే లేవడం, కూర్చోవడం చేస్తావు. ప్రతి పుస్తకం ఆరంభంలో ఏద రాస్తావు ఇవన్ని నాకు వచ్చని విషయాలే. ఒక్కసారి కాకపోయినా క్రమంలో ఇవన్ని నువ్వు వదులుకోగలగాలి... చాలా. చాలా."

నవ్వుకుంది రోజి.

పాపం కుటుంబ వాతావరణానికి ఎదురీడడం ఎంత కష్టం?

అందులోను వ్యక్తిత్వాలను నాశనంచేసే వాతావరణం వాళ్ళింట్లోనే ఉంది.

దిక్కు దిక్కుమంటూ కూర్చున్నాడు సుబ్బు చర్చి వెనుక, పట్టా మీద

వచ్చి పక్కన కూర్చుని బిస్కెట్ల ప్లేట్ అందించింది.

సుబ్బు అంధుకుని తినడానికి ఉపక్రమించాడు.

"అబ్బా... ఎవరూ ఎత్తుకెళ్ళరులే నెమ్మదిగా త్రుంచుకు తిను.. ఈ రాత్రి-ఈ ఏకాంతం- ఈ వెన్నెల-నీ పక్కన నేను... అయినా నీకు తిండి ధ్యాసే" రోజి చిరాకూ.

నవ్వాడు సుబ్బు బిస్కెట్స్ తింటూ

"చిత్రంగా ఉందిలే రోజి కనీసం ఏమంతైవా నాన్ వెజ్ ఫుడ్ దొరుకుతుండేమా అనుకుంటే మీరూ వెజిటేరియన్స్ అయ్యారు. నాన్న దొంగతనంగా హోటల్స్ కు వెళ్లాడు. అమ్మేమో గవచువగా తన స్నేహితురాలింటికి వెళ్ళి వచ్చేస్తుంది నేనే రెంటికి చెడ్డే లేవడ్డీ"

"ఏమందని నాన్ వెజ్ లో అలా ఇదయి-పోతావు శాడివై నైజం నువ్వునూ అంతే-నా ఈ రాత్రంతా ఏదో ఒకటి తింటూ. ఆ తిండి గురించి ఈ తిండి గురించి మాట్లాడుతావు. అంతేమా?"

పక్కకు జరిగింది. అప్పుడు చూసింది సుదుటి మీద కుంకుమ బొట్టు దానిమీద రెండు బియ్యం గింజలు.

"నేనావన్న మాట వేషం.. " అంటూ చెరిపేసింది బొట్టుమ.

"మరచే పోయాను.. అని ఫేంట్ నుండి ప్యాకెట్ తీసి.. ఇది ఉదయం పూజా ప్రసాదం." అంటూ పొల్వో అందించాడు

"నువ్వనుకో ప్రసాదమని నేను పదార్థం అని తింటాను " అని తీసుకుని పక్కన

ఎట్టింది ఆశ్చర్యంగా చూసాడు సుబ్బు
ఇంట్లో అయితే పక్కంటి వర్సే మేరి
ఎప్పుడైనా కేక్స్ అవి పంపిస్తే ఇంట్లో ఎవ-
రూ తినరు. పని పిల్లకు ఇచ్చేస్తారు ఆ
మాత్రానికే తీసుకోవడం ఎందుకు అనిపిస్తూ
ఉంటుంది ఒక్కోసారి

“సుబ్బు ఆ విక్టర్ చూస్తున్న జాబ్-
లో సెటిల్ అయిపో పోయిగా మనింట్లోకి
మనం వెళ్ళిపోదాం”

“అంతేనా రోజి.. నీ ఇన్ని మాట-
లు నేను విన్నాను గదా. ఈ ఒక్క
మాటా వినరాదు కనీసం రిజిస్టర్ మ్యారేజ్
అన్నా.”

“ఆ భయం నాకుండాలో నీకు కాదు
నేను రజియా- రజిని ఒకటే అనుకున్నాం.
ఈ ఫార్మాలిటీస్ ఏమీ లేకుండా ఎవరి ఆర్డర్
వాళ్ళకి వచ్చిన నాడు- ముగ్గురం ఒకే ఫ్లాట్-
లో ఉండదలుచుకున్నాం సుబ్బు- రజియా
మిగిలారు జాబ్ అన్వేషణలో అంతే”

సుబ్బుకు అప్పుడు మూడ్ స్టార్ట్ అయి-
నట్లుంది

చెంపలను వెదాలతో రాయసాగాడు
“కనీసం ఈ చర్చిలో.”

“చెప్పానా. ఏ రూపంలోను వెళ్ళి
అనేదానిని అంగీకరించనని స్త్రీ వలనే పురు-

షుడికి పాపం అంటిందని నైతాను ప్రేరణతో
స్త్రీ పాపానికి వ్రేరేపించిందని విన్నప్పుడే స్త్రీగా
నేను అవమానించ బడ్డాను అవమానించే

రాజీవ్

వ్యవస్థలను దేనిని నేను అంగీకరించను.”

సుబ్బు ఆక్రమించేసుకున్నాడు రోజిని
“ఏవొచ్చినా రాకపోయినా ఇది మాత్రం
బాగా వచ్చును పద ఇంట్లోకి” అన్నది
రోజి

“ఇంటికి వెళ్ళొద్దూ”

“వెళ్ళొద్దు. ఇలాంటి వేత వస్తుందా? నగ్నంగానా?... ఛీ. పగలలా కలువగూడ-
రాదు. రేపు ఆదివారం. ఉదయం జాలిగా దు అందులో నగ్నంగా పిల్లలు రాక్షస
గడుపుదాం. మధ్యాహ్నం పిల్లల్ని సినీమాకు
పంపించేసి. పక్క వేసేద్దాం. రేపు
నగ్నంగా చూసేసుకోవాలి ఒకరి నొకరి
అంతే.”

“ఏమిటి పట్ట పగలు పక్కా అందులో”

ప్రస్తుతితో వుండతారట.”

“అటలే గాని, నిజాలు కావుగా ఆకలికి పగలు రాత్రి ఏమిటి? నీ-రా శృంగార జీవితం స్వేచ్ఛగా ఉండాలి. నా సర్వానయనాలపై సర్వాధికారాలు తీసుకో-నీ సర్వానయనాలపై సర్వాధికారాలు ఇవ్వ-అంతే మంచి బాలుడిలా లోపలకు రా బుద్ధిగా నిద్రపో”

అదే అదే రోజిలో విశిష్టత

తనకు ఇంట్లో తప్పా- పాపం అని బోధించేవన్ని. తన మనసు చేయాలని పరుగులు తీస్తు ఉంటుంది. ఏదో భయం-నిజంగానే స్వర్గనరకాల మాయ భ్రమ రోజి సన్నిధిలో ఆవేచి ఉండవు. ప్రేగా ప్రెవ్గా ఉంటుంది. రోజి చెబితే తన వింటున్నట్లు నటిస్తాడు కాని అవన్ని తన మనసు కోరుకుంటున్నవే. ఈ రోజికోసం ఏదన్నా చేస్తాను అనుకున్నాడు సుబ్బులు వెన్నెల ఇంకా కాస్తూనే ఉంది రోజిపై ప్రణయకౌముది ప్రసరిస్తున్నది సుబ్బుపై మాతనకోణం ప్రకాశమౌతు-న్నది

చర్చి గంటలు మోగానే తెలివొచ్చింది సుబ్బుకి

అప్పటికే రోజి స్నానం చేసేసింది టిఫిన్ చేస్తున్నది కిచెన్లో..

రోజి అక్క పిల్లలు ముద్దుగా

“గుడ్ మార్నింగ్ అంకుల్” అన్నారు కోరనగా

తనకు కళ్ళు మూసుకునే ఉండాలనిపి-స్తుంది ఇంట్లో ఉదయాన్నే తల్లి తండ్రి

చేసే పూజల హడావిడి రోటీన్ బాపతు చూస్తే. ఇప్పుడలా కాదు కళ్ళు విప్పి ఉదయాలు ఇంత అందంగా స్వాగతం పలు-కుతాయా అని చూస్తున్నాడు సుబ్బు

“హాయ్ విక్టర్ ” రజియా విక్టర్ రూమ్లోకి అడుగు పెట్టింది.

పనిపిల్ల కిచెన్ నుండి బయటకు వచ్చిం-ది

“నమస్తే మేడమ్ ..” అంది.

“రాజీ నీకీ రోజు... జాలీడే నూన్పో చూసుకుని ఇంటికి వెళ్ళిపో ఉద-యం రా” అని హాండ్ బ్యాగ్ నుండి ఇరవై రూపాయలు తీసి అందించింది. పద్నాలుగేళ్ళ ఆ పిల్ల సంబరంగా అందుకుంది హడావుడిగా కిచెన్లోకి వెళ్ళింది. వెనకే రజియా వెళ్ళిం-ది పూరీలకు లాగుంది పిండి కలపబోతోంది రాజీ వదిలేయ్ రాజీ వెళ్ళు నే చూసుకుంటాను నువ్వు స్నానం అది చెయ్ అని రజియా కలగ చేసుకుంది

“ఈ విక్టర్ మహానుభావుడిది మొద్దు నిద్ర అందులో ఆదివారం ” స్వగతంగా అనుకుంది రజియా

మరచే పోయాను అనుకుంటూ బ్యాగ్-లోనుండి మువ్వల మట్టెలు తీసి కాలి వేలుకి ధరించింది నా అనుకుని . కిచెన్లోకి వెళ్ళి గరమ్ గరమ్ చాయ్ చేసి కప్పలో పోసి విక్టర్ బెడ్ దగ్గరకు వచ్చింది

“చీ పెధప నిద్ర నువ్వును. అరమైలు దూరం నుండే నా ఉనికి తెలుస్తుందంటా-వు ఇదేనా- అరగంట అయింది లే ” బుగ్గలు తట్టుబోయింది అలాగే ఆ చేతుల్ని పట్టుకున్నాడు విక్టర్

ఆ చేతుల్ని అలాగే పెదాలకు అనించి ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

“అయితే .. అంతా దొంగ నిద్రన్న మాట ”

“దొరనిద్రే ” అని కళ్ళు తెరిచి.. “ వ్యాట్ ఏ గ్రేట్ రజియా .. ఈ వీలం దుపట్టాలో బలేగున్నావు ”

“ఉంటాను- ఉంటాను. ముందు ప్రెవ్ అయిరా ” అని విడిపించుకుని కిచెన్వైపుకి కదిలింది రజియా అప్పుడు విన్నాడు కాలి మువ్వల చప్పుడు విక్టర్

“హాయ్ బాగుంది . రజియా ... కాని అవి హిందువుల అమ్మాయిలూ- అందు-లో వెళ్ళి అయిన అమ్మాయిలు పెట్టుకుం-తారు తెలుసా?”

“అవొచ్చు నాకు లయ ఇష్టం. ప్రతీ శ్వాసలో లయ ఉంటుందనుకుంటాను నేను- కాకుల గోల- పక్కంటి అంటి అసలు రాని సంగీత పరిజ్ఞానంతో పాడే వోల.. వాళ్ళ బాబు ఏడుపు . అన్ని లయబద్ధంగా శ్రావ్యంగా ఉంటాయి అడుగడుగున నన్ను నేనే విసాలని మొన్న రమ పెట్టుకొస్తే అడిగి తీసేసుకున్నాను ఫార్మాలిన్ జాస్తానై.. నీకు బాగుందా?” వెనక్కి తిరిగిచ్చి సంభ్ర-మంగా అడిగింది

“నువ్వేం చేసినా బాగుంటుంది” స్వచ్ఛమైన నవ్వుతో అంటూ లేచాడు

“విక్టర్ ని వదిలేస్తున్నాను అన్నా!”

“అది బాగుంటుంది అని చూడరా-దు ” బంగీ వర్ణకున్నాడు.

“ఫత్. అది సరే పూరీలలోకి ఏం కూర చేయను ”

“అబ్బా- పెధప పూరీలు . పరారాలు వేద్దు పరాన్ పరాలా ”

“పిండి కలిపేసానే ”

“ఉంచేద్దు అలా . నీ చేతి స్పెషల్ మళ్ళి ఎన్నాళ్ళకో?”

“ఎన్నాళ్ళకీ అంటే గుర్తు వచ్చింది నాకు సుబ్బుకి తొందరగా ఏదన్నా జాబ్ చూడు నేను ప్రయత్నిస్తున్నాలే రేపు విమల వాళ్ళ డాడీని కలవనుంది ఎన్నాళ్ళు ఆ ఫ్లాట్ నలా ఖాళీగా ఉంచుతాం .”

“ఓ కే ” అన్నాడు విక్టర్.

“విక్టర్ ” గోముగా అన్నది రజి-యా ఆగాడు విక్టర్

“నీకు కోపంగా లేదు గదూ వర్చిలో మ్యారేజీ ప్రపోజిల్ కొట్టిపారేసావని ”

విక్టర్ మెచ్చుకోలుగా నవ్వాడు

“లేను డియర్- ముమ్మాటికి లేదు. నిఖా పద్ధతిని వ్యతిరేకించావు కదా- వివా-

బోధకాలుకు చేప మందు!

బోధకాలువ్యాధి నివారణకు కేరళ శాస్త్రవేత్తలు ఒక ప్రక్రియను రూపొం- దించారు ఈ ప్రక్రియక్రింద పిస్తీయా అనే కలుపుమొక్కను తినే ‘గౌరామి’ అనే చేపను వినియోగిస్తున్నారు

ఈ కలుపుమొక్క అవల్ల కాలువలు, నరస్సులలో దోమలు వృద్ధిచెందే అవకాశం వుందని, ఒక రకం దోమవల్ల బోధకాలు వ్యాపించే అవకాశం వుందని అందువల్ల రోజుకు 10 టెన్సుల పిస్తీయా మొక్కల్ని తినే ‘గౌరామి’ చేపలను వినియోగిస్తున్నారని ఆ శాస్త్రవేత్తలు తెలుపుతున్నారు

‘గౌరామి’ చేప నీటిలో తేలియాడే పదార్ధంతో జలాశయాలో గూడు- కట్టుకుంటుందని వారు వివరించారు ఈ చేపలవల్ల బోధకాలు పూర్తిగా నివారించబడుతుందని శాస్త్రవేత్తలు నొక్కి చెప్పున్నారు

పోలు- విదాకులు నిఖా- తలాకీలు ఎందుకీ తతంగాలు. . యు ఆర్ గ్రేట్ రజియా నిజంగా ముస్లిం అమ్మాయివై ఉండి “నమా-జా” లాంటివి పాటించవు అంటే చాలా గొప్ప విషయం ...”

“అదేం గొప్ప విషయం విక్టర్ . స్త్రీలను వరదాలలో ఉంచి . సమస్త పాపాలకు మూలంగా ఎంచి వంచుతున్నీ చేసే వద్దతులను వ్యతిరేకించడం అభివృద్ధికరమైన విషయం గాని గొప్ప విషయం కాదు అన్ని మతాలు ఘోషించే భూతదయను మాత్రం ఈ మతానుసరులు ప్రక్కకు నెట్టారు మాంసాహారం కావాలి నాకు నచ్చదు విక్టర్ . అయ్యామ్ సారి సువ్వు నాన్ వెజిటేరియన్ వి కదూ ”

“రజియా వాడినయాక ఇంకెక్కడి నాన్ వెజిటేరియన్ నిలే ఇప్పటికే అలవాటు పడుతున్నాను ఆ ఆప్టెట్ బారి నుండి తప్పించుకోలేక పోతున్నాను . స్వే ”

“అది శాఖాహారమేలే వెళ్ళు ముందు ఫ్రెష్ అయిరా చూద్దాం ”

విక్టర్ రాబోయేసరికి డైనింగ్ టేబిల్ పై డిష్లు అమర్చబడి ఉన్నాయి

“వాహవా రజియాబేగమ్ వారి ఘుమఘుమలు కూడా కలిసాయన్నమాట కూర్మాలో ”

“ఆ ప్యూడల్ మాటలు వాడకు విక్టర్ ..”

“గుర్తుందా రజియా మన పరిచయం ” విక్టర్ వచ్చుతూ అన్నాడు

“చంపేసారు సార్ నిన్నటి వరకు “గైడ్” క్యాసెట్ అడిగే వాళ్ళే లేరు ఇప్పుడే ఈ మిస్ తీసుకున్నారు మీరడిగారు ” వీడియో లైబ్రరీ అతను అన్నాడు

“కావాలంటే తీసుకు వెళ్ళండి , గైడ్ క్యాసెట్ పట్టుకు నిలబడిన అమ్మాయి క్యాసెట్ ను ముందుకు చాపింది

“నో నో ముందు మీరు తీసుకున్నారు గదా .” అతని సంకోచం

“ఫరవాలేదు లెండి- “పాకీజా” తీసుకు వెళతాను మీరింత వరకు గైడ్ చూడనే లేదా?”

“చదివాను కాని చూడడం అవలేదు , ”

“అయితే మీరే చూడాలి. తీసుకోండి జీవితం లోని విన్నీ కోణాలున్నాయో అన్ని కోణాలను దర్శింప చేసారందులో అత పాటలు- వహీదా ఆట- దేవానంద్ నటన అదో అపూర్వానుభూతి లెండి ” ఆ అమ్మాయి కళ్ళలో వేయి మతాబాల కాంతులు

“అంత అపూర్వానుభూతిని అందిస్తున్నందుకు థాంక్స్ ఇంతకీ మీ పేరు?”

“యు ఆర్ వెల్ కమ్.. . రజియా .”

“మై నేమ్-ఈజ్, విక్టర్ . ఇక్కడికి దగ్గరే నా రూమ్ ”

అలా కేసెట్ లైబ్రరీలోని పరిచయమే ప్రేమగా పరిమళించింది.

“రజియాగారు స్కూల్ స్ట్రీన్ ద్వారా పరిచయమైన మనం ఒకరి నొకరు అర్థం చేసుకున్నాం- దగ్గరయ్యాం. బయటకు అనలేదు గాని ఇద్దరం అనాలనుకుంటున్నది ఒకటే “ఐ లవ్ యూ” నేను ఊహించింది రైటే అయితే రేపు అలంకారలో “మధుమతి”కి మీరు నాతో వస్తున్నారు లేదా అంటే స్నేహితులుగానే ఉందాం

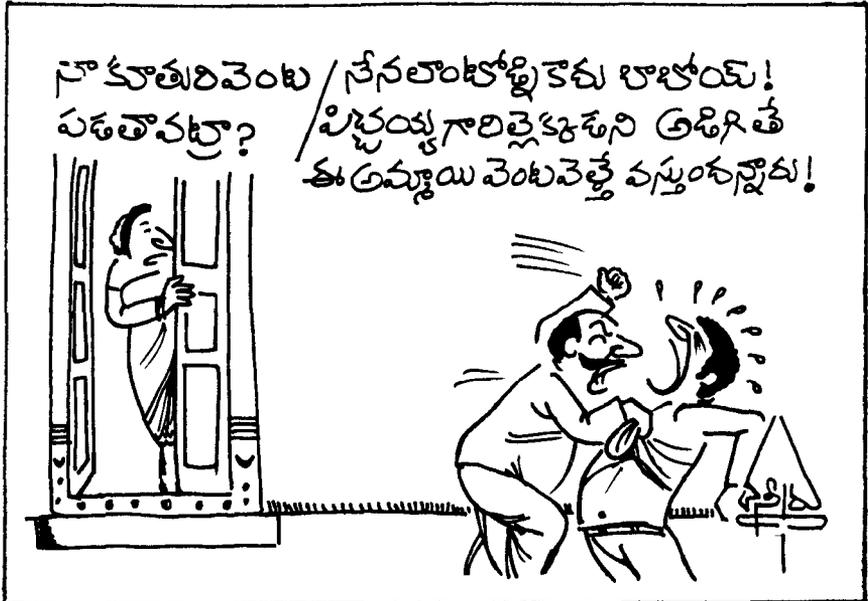
ఏక్ బార్ ఫిర్ నే అజనబీ బన్ జాయే హమ్ దోవో అని ఆలోచిస్తున్నావా?”

“చత . ” అని వడ్డించ సాగింది రజియా.

“ఇహాళ ఒక కేసెట్ సిద్దం చేసాను ఏం కేసెట్టో చెప్పకో చూద్దాం ” విక్టర్ వరారాను త్రుంచుతూ అన్నాడు

“కూలు ఇవ్వండి ప్రయత్నిస్తాను” అన్నది రజియా

“ఏరువాక అమ్మాయి యవ్వనం పాటల్ని తనదైన వద్దతిలో దత్తు చేసుకున్న యువ పృథ్వాలని పిండి ఎండ వేస్తున్న గాయని పాటలు . బ్రాజెడి క్వీన్ శిఖరాగ్ర నటన కలాపిపాసి భగ్న పృథ్వయం నుండి వెలువడిన మరో మనోహర దృశ్యకావ్యం ప్రముఖ

స్కూల్ స్ట్రీన్ పరిచయం వైడ్ స్ట్రీన్ కు విస్తరిస్తుందని ఆశిస్తాను ”

డైమండ్ ఫార్మ్ లో రోజాపువ్వు ప్రెజెంట్ చేస్తూ విక్టర్ విన్నపం చేసాడు

అలా దగ్గరయ్యారు వాళ్ళు

“మేం ముగ్గురం విక్టర్ అక్కా-చెల్లెళ్లం కాదు. ప్రాణ స్నేహితులం నేను, రోజి, రజని- ముగ్గురం కూడా వహజీవన వ్యవస్థనే ఆప్వోనిద్దామనుకున్నాం ఒకే ప్లాట్ లో ఉండాలనుకున్నాం. మాకు మాతో జీవితం పంచుకోవోయే వారికి కూడా ఆర్డన ఉండాలి అంతవరకు ఆగాలని షరతు ఇవన్నీ మీకు తెలియాలని చెబుతున్నాను.”

రజియా గతంలోకి పూర్తిగా వెళ్ళిపోయింది

“ఓయ్. వరారాలు వడ్డించు . చలో

పాత్ర ధరించిన మరో నటుడి పేరు మాత్రం రెహమాన్ ..”

రజియా ఆలోచించ సాగింది బదు నిముషాలు గడిచినా రజియా చెప్పలేక పోయింది

ఓన్ ఇంతేనా అన్నట్లు చూసాడు విక్టర్

ఆలోచిస్తూ కాలిని లయబద్ధంగా నేలకు అనిస్తుంటే మళ్ళెం మువ్వలు కట్టం కాసాగాయి.

విక్టర్ క్రిందనుంచి ఆ పాదాలను అలానే చూస్తూ ఉండిపోయి బల్ల క్రింద నుండి ఆ పాదాల దగ్గర వరకు పోయాడు

సున్నితంగా పాదాల దగ్గర స్పర్శకు ఈలోకం లోకి వచ్చింది రజియా

“మైగాడ్ .. విక్టర్ . లే. ఏమిటి ది?”

“ఏం చేయను? నీ కాలి అందే మోగింది నా కంటిచూపు రేగింది”

“బాగుంది లే లే ముందు”

“తప్పుతుండా లేవమన్న తరువాత ఆ సినిమా పేరు సాహెబ్- బీబీ- డార్ గులామ్ కాని డార్లింగ్- జోడించు రెండు చెక్కిళ్ళు- తగిలించు వలపు సంకెళ్ళు”

అని అలాగే రజియాను ఎత్తుకుని బెడ మీదకు విసిరేసి-

“శెట్ అజ్ లవ్- రజియా”

అని పక్కన చేరాడు విక్టర్

రజియా రసానుభూతిని విక్టర్ కు ఇస్తున్నదో విక్టర్ నుండి పొందుతున్నదో నిర్వచించలేని అపూర్వానుభూతి అణువణువున అలుముకున్నది ఇద్దరికీ

* * * * *

“ఒక్క ఐదు నిమిషాలు రియాజ్... హాయిర్ స్టైల్ మార్చేస్తాను జాజుల దండకి ఈ స్టైల్ బాగుండదు ఐదు నిమిషాలు డెబినీర్ చూస్తుండు”

చకచకా ఊట్టు విప్పుకుంటూ అన్నది రజని

“డెబినీర్ చూసి ఇంకా ఫినిషింగ్ టచప్ ఇవ్వని నిన్ను చూసి నో రజని నో నిన్నే చూస్తుంటాను రెప్ప ఆర్చకుండా కానీయ్ అగాగు కురులు విరబోసుకున్నావు గదా ఆ కురులలో నన్ను ఒకసారి దాచివదిలేద్దు నా అయ్యామ్ ఇన్ రొమాంటిక్ మూడో”

అద్దం ముందు నిలబడి ఉంది రజని వెనకనుంచి వచ్చి నడుంమీద చేయివేసి వాటేసుకున్నాడు రియాజ్ మత్తుగా మూలిగింది రజని మూలగ-

డంలో వైట జారింది

రియాజ్ చేతుల్ని వైకి జరుపుతూ భుజాలను ఆపూణించసాగాడు

“సూపర్ వెర్ ప్యూమ్ డార్లింగ్”

రజని మెలికలు తిరుగుతోంది

“రియాజ్ నీ స్పర్శలో నన్ను కరిగించే గుణం ఉన్న మాట నిజమే కాని అంతకంటే నన్ను కైవెక్కించేది నీ శరీరం నుండి వెలువడే మాటైన వాసన నిజంగా నిన్ను వదలబుద్ది కాదు నాకు.”

వెనుతిరిగి వగం విడి ఉన్న షర్ట్ బటన్స్ పూర్తిగా విప్పి అతని విశాల వక్షస్థలాన్ని చేతితో రాస్తూ ఆపూణిస్తూ ఉండిపోయింది రజని

రియాజ్ నిలబడే విజృంభిస్తున్నాడు.

అప్పుడు స్పృహ వచ్చింది రజనికీ

“రియాజ్... షీట్.. బయటకు వెళ్ళాలి మనం..” అని విడివడంది.

వదలలేక వదిలేసాడు రియాజ్.

“నువ్వు చాలా కఠినరాలివి రజని నిర్ణయంగా నన్ను చూస్తున్నావు.”

“ఉండాలిలే ఈ మాత్రం కఠినం”

నవ్వుతూ తిరిగి తల దువ్వుకోసాగింది

తోచి తోచక బ్రాన్సిస్టర్ ఆన్ చేసాడు రియాజ్

“అవనీ కపనీ ఛోడే జా- దిలోకీ నిషానీ ఛోడే జా

కాన్ కహీ ఇన్ ఓర్- తూఫిర్ ఆయేనా ఆయే”

అత పాడుతున్నది

“రజని మన నిషానీగా ఎందర్ని తెద్దాం ఈ లోకంలో”

“నీ కెందర్ని తెద్దామని ఉంది?”

“ఇద్దరూ లేక ముగ్గురు”

“అంతేనా అంతే ఏం?”

“బాగుంది మరి పోషించవద్దు. పెద్ద చేయొద్దు. అయినా జనాభా సమస్య ప్రభుత్వానికి భారం కాదూ”

“వాళ్ళు తినడానికి నోరులేక పుట్టరు గదా. కాళ్ళు, చేతులు మెదడు అన్నీ ఉంటాయి. వాటికి పని కల్పిస్తే సరిపోతుంది గదా చిత్రంగా ఉండే సువ్వా మాట అనడం మొన్న ఒకరన్నారు ఈ పేపిలి స్టేనింగ్ తెచ్చి హిందువులకే రుద్దుతున్నారు ముస్లింలు మతం ప్రకారం నడుచుకుంటూ జనాభా పెంచుకుంటున్నారు అని. సువ్వేమొ ఇలా అంటావు”

మోడల్ గా హాయిర్ డ్రెస్ చేసి చూసుకుని తిరిగి విప్పతూ అన్నది రజని

“ఈ కాలంవాళ్ళు ఎవరున్నారు రజని అలా మతం మతం. ఆ పేరు తీస్తేగాని ఉండలేరు అది సరే మవ్వేమిటి ఎందరినైనా కంటానంటావా ఏమిటి?”

“నేనన్నానా నువ్వనే ఉద్దేశంతో మాత్రం కాదు. నా ఆరోగ్యం దృష్ట్యా నేను జాబ్ చేస్తున్నాను కాబట్టి ప్రతిసారి కొంత కాలాన్ని ఇలా విశ్రాంతిగా గడవడం ఇష్టంలేక కుటుంబ నియంత్రణ పాటిస్తాను యామ్ ఐ రైట్”

“రజనీ ఈజ్ ఆల్వేస్ రైట్”

“రియాజ్ ఆల్వేస్. అది సరే చిత్రా బిరియానీలు- మటన్ బిరియానీలు ఇప్పుడే తినేయ్ సిగరెట్లు- సీసాలు అన్ని- సరదాలు తీర్చేసుకో సహజీవనం ప్రారంభించాక అన్నీ బంద్ మరి”

“ఎప్పుడో మానేసానే దిక్కుమాలిన సర్దాలు.. రజని రెప్యూజ్ చేసింది రియాజ్ ఏక్కెస్ట్ చేస్తాడని ఎలా అనుకున్నావు ఇంతకీ పెళ్ళో- మ్యారేజ్- నిఖానో- సహజీవనమో ఎప్పుడమ్మా?”

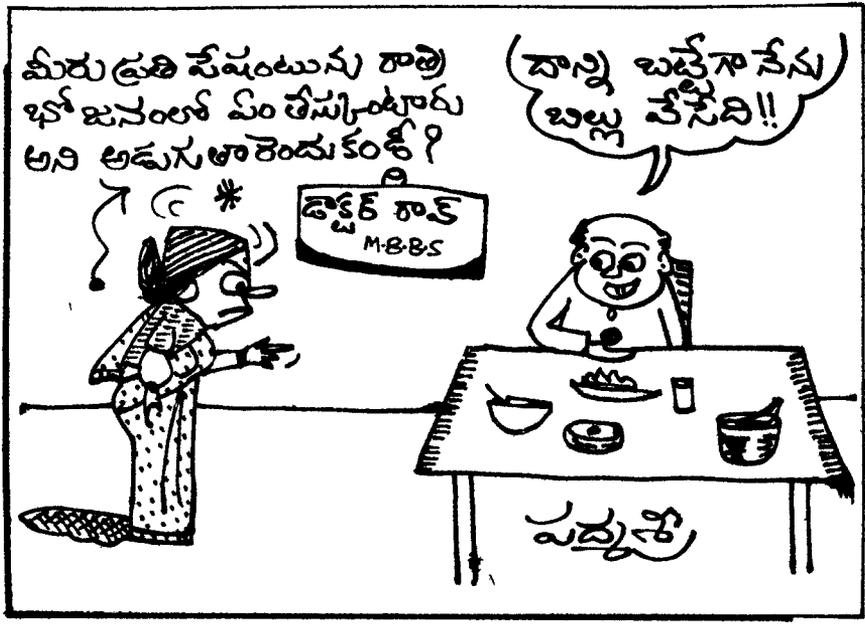
“ఎందుకంత తొందరమ్మా సుబ్బుకి- రజియాకి జాబ్ దొరకగానే. అయినా ఏం తక్కువయిందమ్మా?”

“లేదనుకో కాని నువ్వు చూపించిన కలను యథార్థంగా చూడాలని ఉంది సుబ్బు- రోజీ, రజియా- విక్టర్, నేను- నువ్వు. ఓమ్- వండర్ ఫుల్”

“చూడు” అన్నది రజని ఎదురుగా నిలబడి

తలెత్తాడు రియాజ్ నీ చేతులిలా ముందుకు చాపు అంది రజని

అర్థంకాక రెండు చేతులు చాపాడు

పాఠకులకోసం
సవాల్!

టిక్ ఫర్ టాక్

రైలుబండెక్కుదాం! దేశాలన్ని చుట్టు దాం! వస్తావా?

ఇది ఒక వాగ్దానం అనుకోండి దీన్ని మరో వాగ్దానంతో మీరు ఉపసంహరించాలి- ఆ రిపార్ట్ గుచ్చుకోవాలేగాని బాదించకూడదు రసభరితంగా వుండాలేగాని అశ్లీలం కొట్టవచ్చినట్లుండరాదు కార్డు మీద మాత్రం రాయాలి ఈ వాక్యంపైన రాసి మీ ప్రతి వాక్యం దాని క్రింద రాయండి మీ పూర్తి చిరునామా ముఖ్యం ప్రచురించిన రెంటిక్ రు 25, రు 15 చొప్పున బహుమతి వుంటుంది!- ఈ విషయంలో సంపాదకునిదే తుది నిర్ణయం

11-8-'89 లో గా అందేలాగా రిపార్ట్ లు పంపించాలి!

చాలా మంది వెంటనే రిపార్ట్ ల వర్షం కురిపించారు కొన్ని మాత్రం ఎంపిక చేసి వేస్తున్నాం బహుమతులు పొందిన రెండూకాక- మరికొన్ని యిక్కడ వేకాము తతిమ్మావారి వాగ్దానాలు స్వలాభావం చేత వేయలేకపోయాం లాటరీ తీసి కొందరి పేర్లు మాత్రం వేస్తున్నాం! ఒకసారి బహుమతి రాలేదని నిరుత్సాహ పడక మళ్ళీ ప్రయత్నించండి!

-ఎడిటర్

'రమ్మంటే ఎందుకో అనుకున్నా. ఓన్! యిందుకా?'

*రు. 25 బహుమతి పొందిన రిపార్ట్ :

"మరెందుకనుకున్నారు? ఈ దొంగ సచ్చిన బ్యాక్ హ్యాక్స్ అందటం లేదు! కాస్త పెట్టి పెడుదురూ!"

-ఎ దొరబాబు (పుత్తూరు)

*రు.15 బహుమతి పొందిన రిపార్ట్:

"ప్లీజ్! తొందరగా చెప్పండి పప్పులో ఉప్పు ఎంత వేయాలో?"

-కె జనార్థన్ (వికారాబాద్)

మరి కొన్ని వాగ్దానాలు

"మరి?! పిల్లనిచ్చి వెళ్లి చేస్తాననుకున్నావా!"

-ఎ వి ఆర్. ప్రసాద్ (నెల్లూరు)

"అందుకే అయితే! తగు వెద్ద మనిషినే పిల్లెదాన్నిగా..."

-ఎడ్డుల హాయిగ్రీవం (పిర్రాపురం)

"ఆ అయితే చాలా ఎక్స్ పీరియన్స్ వుండన్న మాట..."

అక్కీ వేర్లు గంగాధరరావు (శేగాయమ్మపేట)

కె గోపీనాథ్ (తుమ్మూరు), టి ఎన్ కృష్ణమోహన్ (అనకాపల్లి), ఎం చంద్రమౌళి (రఘువేదవపురం), కె పి కోటరెడ్డి (నందివాడ), ఎం నత్యనారాయణ (గుడివాడ), కె రామారావు (జి కె పాలెం), బి ప్రళయకుమార్ (పిప్పునవల్లి), డి విక్రమ్ (ఖమ్మం), కె శ్రీనివాసులు (ఊటుకూరు), టి రాజగోపాల్ (రాజమండ్రి), ఎం సూర్యప్రకాశరావు (రామరాజులంక), డి పున్నయ్య (విశాఖపట్నం), ఎన్ నరసింగరావు (అలమండ సంత), జి రమేష్ బాబు (వ్రత్తిపాడు), కరీమున్నీసా (ఓంగోలు)

రోజీ- రజియా- రజని

రియాజ్

నెయిల్ కట్టర్ తో గోళ్ళు కత్తిరించేసింది రజని

"అదేమిటి ఉన్నట్టుండి వాటిమీద దండయాత్ర"

"అవి ఇందాక ప్రతాపం చూపాయి-లే మండుతుంది నాకు" నవ్వుతూ అన్నది రజని

"అదాదాలు చూపాలి నిరాధారమైన నిందలు వేయగూడదు" గుండెలవైకి ఆశగా చూస్తు అన్నాడు రియాజ్.

"రాత్రికి చూపుతాశే ఇప్పుడవేం కుదరవు"

"రాత్రే ఆరోపించవచ్చుగా"

నాటీ అని మెట్టింది రజని.

"ఏమిటో రజని మైదానంలోని రాజేశ్వరి- అమీరలు కాస్త గడుసుదేలి మన రూపంలో పుట్టారేమో అనిపిస్తూ ఉంటుంది నాకు."

"ఇంకా ఏమనిపిస్తుంది?"

రియాజ్ తలను గుండెల మీదకు లాక్కుని తల దుప్పుతూ అన్నది రజని

రియాజ్ కు కావలసింది రజని-రజనికి కావలసింది రియాజ్ అనిపిస్తుంది నాకు.

రజనియే హత్తుకుంది గాధంగా రియాజ్ ను

* * * *

రోజీ-సుబ్బు, రజియా-విక్టర్, రజని-రియాజ్ లు సహజీవనం ప్రారంభించారు. కామన్ కిచెన్. కామన్ డ్రైనింగ్ హాల్ బెడ్ రూమ్ లు వేరు వేరు తమకు కావలసిన సమస్తాన్ని వాళ్ళే అమర్చుకున్నారు

ఇల్లు విడిచాక వారందరికీ తమ ఊపిరి తాము పీలుస్తున్నట్లు అనిపించింది.

నెల అంతటికీ కావలసిన సామాన్ల లిస్ట్ ఉమ్మడిగా తయారు చేస్తున్నారు.

అందరూ లిస్ట్ అంతా ఒక్కసారి చదివారు.

రోజీ చివర్న "కండోమ్స్" జెయింట్ స్పాక్ అని రాసింది.

సుబ్బుకు అర్థంకాక తలగోక్కున్నాడు పాపం!

"అబ్బా రోజీ- ఇంకా సుబ్బుని- బుచ్చి-బాబులానే ఉంచావే. ఈ రాత్రికే ఆదో చెప్పడూ." అన్నది రజియా.

రోజీ-రజియా-రజని కలకన్నారు.

ఆ కల ఫలించడానికి సుబ్బు-విక్టర్-రియాజ్ సహకరించారు.

వాళ్ళు వివాహ వ్యవస్థని- మత-వ్యవస్థని కాదని సహజీవన వ్యవస్థను ఆరంభించారు.